

За годинъ, вкѣтръ въ Държавѣтъ 1 Турска Лира **Златна**. За годинъ вѣтъ отъ Държавѣтъ 6 бѣли меджидиета. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидиета.

Настоятели отговарятъ за запла-
тътъ и зематъ на 15 едно като съберѣтъ
отъ 5 спомоществованія на горѣ, и
на 10 едно, като съберѣтъ отъ 10
на горѣ.

НАПРЪДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКИ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Подписката на спомоществованіята
става въ Цѣградъ при **Ив. Найденова**
Редактора и притежателя — Агониятъ
хвѣтъ № 14.

Статии и дописки за общеполезни и
отъ са възбуждають съ бла-
гоуспѣшной случай трѣбна
въ потребныи подиски.

са плаща по два
гроша на редъ.

Испращанята за обнародване статии
и дописки назадъ са не вращають.

Понеже годишното течение на Вѣст-
никъ е една Лира турска, а настоящата
стойность на Лирѣтъ съ **Кайме** е гр. 160,
онѣ отъ нашѣтъ почтаемы Настоятели
или Спомоществователи, които бы ни
внесли пари въ **Кайме** или **теморы**, трѣба
да са съобразувать за тѣзи само седмица
съ показанѣтъ цѣна на турскѣтъ Лирѣ.

ЦАРИГРАДЪ, 17 Марта 1877.

Протоколътъ и войната.

Политическата на Истокъ буря, ко-
то трае отъ двѣ години на самъ, крѣ-
ватото въ Боснѣ и Херцеговинѣ въз-
станіе, ужаснитъ въ Българскѣтъ сѣны,
павредъ раздраженіе и кѣпѣніе на
духоветъ отъ единъ странѣ, а отъ
другѣ, старателныи подвиги на ди-
пломатикѣтъ, измудруванѣтъ въ Вѣнѣ
и Берлинѣ ноты, прѣдуготовителныи
и рѣшителныи заседания на Конфе-
ренциѣтъ, съсредоточаваніе на тол-
козъ хылды русскѣтъ ратицы въ Ки-
шеневъ, циркуларѣтъ на князя Гор-
чакова и скитаніе на г. г. Салис-
бери и Игнатіевъ по Европѣ, всичко
това, казувамы, свърши най послѣтъ съ
еднѣтъ Протоколъ.

Много отъ новыи до прѣди нѣкой
день френскѣтъ и англійскѣтъ вѣстни-
цы съобщаважъ нѣконъ лѣчканія за съдѣ-
жаніе на тѣ Пролоколъ, и то до-
гдѣто не бѣжъ са размѣнили на нѣ-
колко плати станалыи истѣкованіи и
споразумѣнія между Кабинетѣтъ лон-
донскѣтъ и Петербургскѣтъ. Споредъ
тѣзи лѣчканія, Протоколътъ настоя-
валъ първо и първо въ нуждытъ за
едно незабавно, бързо и дѣйствително
приложеніе на реформы въ Турциѣ,
подъ надзорѣтъ на шестѣтъхъ велики
Силы, и прѣпорѣчвалъ за нужды ре-
формы онѣ, които са начертанѣ въ
Конференциѣтъ и са прѣиѣтъ отъ В.
Портѣ, безъ обаче да постоянствува
въ прѣпорѣчваніе на надзирателнѣтъ
смѣсенѣ комисіи, като са възлагаго
надзираваніе на осъществленіе на
реформы на дипломатическото въ Ца-
риградѣ Тѣло и на консулытъ изъ об-
ластѣтъ, нито опрѣдѣлянето на Глав-
ныи Управители съ стѣзволеніе на
Силытъ, като изсказважъ отворѣленѣтъ
отъ В. Портѣ прѣдложеніе на Кон-
ференциѣтъ. Реченный Протоколъ опрѣ-
дѣлялъ слѣдъ това, все споредъ френ-
скѣтъ и англійскѣтъ вѣстниці, че въ
случай ако приложеніе на тѣ ре-
формы не се сполучи, Силытъ ще раз-
мыслятъ въ приличното врѣме каквы
мѣрки трѣба да земѣтъ за исполне-
ніе нѣтъ.

Това мнѣніе изсказважъ горѣдоу
за Протоколътъ и всичкыи другы
европейскыи вѣстниці, между които е-
динъ нѣмскѣтъ листъ ето какъ са из-
ражаважъ: «Прѣдварѣтелно было бы
да съобщимъ днесь само съдѣржа-
ніе на тѣ Протоколъ, но лесно мо-
жемъ да разберемъ неговый духъ и
смыслъ. Като не поменува нищо за
парижскыи трактатъ, тойзи документъ
изсказва нуждытъ за изпълненіе на
пріетыи отъ Конференциѣтъ рѣшенія,
безъ обаче да опрѣдѣля въ противенъ
случай нѣконъ паслѣственныи или при-
нудителныи мѣрки отъ странѣ на Си-
лытъ. Той, Протоколътъ, припознава
правотѣтъ на русскыи възврѣнія и
поставя тѣ Портѣтъ подъ моралното
опекунство на Материкѣтъ. Русската
политика сполучва така нѣкакъ единъ
результатъ, достоинството и значеніе
на който може негли да са оцѣни
както трѣба, не обаче и да са не
признае. Който желае да си състави
право понятіе въобще за сѣстоианіе
и за русскѣтъ сполукѣ, трѣба вни-
мателно да изучи развиваніе на съ-
бытія въ послѣдныи двадесетъ го-

дини; на 1856 л. Европа бѣше си
съставила нѣкакво недовѣрчиво мнѣніе
за Россіѣ; русската политика подлѣ-
жеше подъ любосумнителный надзоръ
на нашѣ Материкѣ, а за Турциѣ бѣ-
ше са издалъ гласъ на доврѣіе. Сега
тази аналогія станѣ обратна. Англія,
който прѣвъ минѣлыи Май отговори
на берлинскыи меморандумъ съ испра-
щаніе на брониятъ си флотъ въ
прѣстанието на Беникъ, и който са-
моволюно даже прѣдложи на есень Кон-
ференциѣтъ, който испрати едного отъ
най отличныи свои мѣжѣ въ Цари-
градъ и който подложи на Конферен-
циѣтъ подробныи программы, тази
Англія е днесь въ сѣщностъ за нѣ
ползѣ на русскѣтъ идеѣ (??), и про-
граммѣта, който днесь пріема, има
разликѣ само въ формѣтъ, а не и въ
сѣщностѣтъ, отъ онѣзи программы,
който отворѣли та прѣвъ минѣлыи
Май. Ако Портѣта пріемаше на врѣ-
мето прѣиѣрѣіе, като го прѣдложи
Россіѣ, ако устѣпи сега на Сърбытъ
възѣтъ отъ мѣрѣжѣтъ благоприятныи миро-
любивыи условия, това станѣ само по-
ради силното слово на всероссійскыи
Императоръ и поради войскаѣтъ, кой-
то бѣше съсредоточила Россіѣ на гра-
ницѣтъ, и който бѣше готова на вся-
къ минутѣ да поддѣржи тѣи слово.
Умѣренностѣта отъ единъ странѣ и по-
стоианствѣта отъ другѣ на русскѣтъ
политикѣ са доказа тѣи най очевидно;
помирительного нейно положеніе, ис-
крепного стараніе на Царѣтъ за опаз-
ваніе на мирѣтъ, за избѣгване на
всѣко образѣно обскуване, спече-
лижъ симпатіѣ на цѣлѣ Европѣ; и
никой не може да не отдаде похвалѣ
на русскѣтъ дипломатіѣ, че е била
умѣренна въ цѣлѣтъ, който гонеше,
и разумна въ избѣгване на сред-
ствата. Така говоряжъ този и другы
вѣстниці за новыи Протоколъ, който
е привлѣкъ въ послѣднѣ врѣме вни-
маніе на всичкыи свѣтъ, но който
никакъ не рѣшава нито единъ отъ вы-
сшѣи Источныи въпросы, на нито
даже дозволява да хранимы основныи
надѣжды за опазваніе на мирѣтъ въ
едно колко-годи бѣжнѣ бѣдуше.

Какъ и да е, кадѣ крайтъ на ми-
нѣлыи седмицѣ, и въ началото на
настоящѣтъ, догдѣто отъ минутѣ на
минутъ са очакване извѣстіе за под-
писваніе на тойзи Протоколъ, нева-
жно телеграфѣтъ извѣстѣва, че прѣ-
говоритъ между Англіѣ и Россіѣ са
смагратъ като несполучили и прѣкѣ-
пѣти, понеже Россіѣ са откажала да
подпише условіе за прѣдварительного
сѣи обезоружване. Тѣи телеграфическо
извѣстіе дойде на 12/24 Марта изъ
Лондонѣ, а другы телеграммы истыи
день изъ Вѣнѣ, Парижѣ и Лондонѣ
го потвърдижъ, като приложѣжъ да
кажѣтъ че, както увѣрявали, на ско-
ро щѣли да са подновѣтъ прѣгово-
ритъ на троцарскѣтъ сѣюзъ за опаз-
ваніе на мирѣтъ, че русскыи Им-
ператоръ щѣлъ да направѣ единъ по-
стѣжѣкъ на право въ Цариградѣ, и че
англійскыи Почѣтъ въобще мыслялъ
за девѣроятно миролюбивого рѣшеніе
на источныи въпросъ. Русскыи Печѣ-
тъ са види да е въ теченіе на
работыи и да е знаиъ за несполу-
кѣтъ на прѣговорыи въ Лондонѣ,
защото единъ телеграмъ изъ С. Пе-
тербургѣ, него сѣщныи день, т. е. отъ
12/24 Марта казува, че русскыи вѣ-
стниці укоривали языкѣтъ на англій-
скыи Печѣтъ и обяснянѣто на англій-
ското правителство, който еще отъ
началото на прѣговорыи са старало,
споредъ тѣзи вѣстниці, да докара Рос-
сіѣ въ дипломатическото положеніе.

да избере т. е. отъ двѣтъ едно, или

безчестіе или войнѣтъ, когато отъ
другѣ странѣ русската телегра-
фическа Агенціѣ казува, че русскыи
Кабинетъ е показалъ до сега, и сега
еще показва извѣтъ мѣрѣжѣтъ миролю-
бивыи расположенія, но ако избухне
войната, отговорностѣта ѣ ще тѣжи
само врѣзъ Англіѣ. На горнитѣ те-
леграфическыи извѣстія са приложи
и друго едно по ново отъ Вѣнѣ, който
казва че: «Полуофициалныи вѣстниці
са надѣятъ еще за нѣкое спокожденіе,
който щѣло да са прѣдложи отъ тро-
царскѣтъ сѣюзъ, и са очаквало за то-
ва мнѣніе на В. Портѣ върху въ-
просѣтъ на обезоружваніе.

И така, центръ на дипломатиче-
ското дѣйствуванѣ, който едно по
друго са прѣивѣсти отъ Цариградъ въ
Вѣнѣ, отъ Вѣнѣ въ Берлинѣ, отъ
Берлинѣ пакъ въ Цариградъ, и отъ
Цариградъ въ Лондонѣ, прѣиѣся са
сега изново въ тритѣхъ северныи Дво-
ровѣ, които съставляважъ троцарскыи
сѣюзъ. Тойзи многошумѣтъ и съвѣтъ
тайнственѣтъ сѣюзъ, казува единъ отъ
мѣстныи вѣстниці, не за прѣвъ пѣтъ
пріема на себе си да изравни источ-
ныи мѣщностѣ; неговыи дѣла бѣжъ,
както е извѣстно, и нѣтата на графа
Андраши и берлинскыи меморандумъ,
който обаче са осуетѣжъ отъ единъ
странѣ отъ претенциѣтъ на възстан-
ническото въ Боснѣ и Херцеговинѣ
движеніе, а отъ другѣ, поради
отказаніе на Англіѣ и поради ко-
ррѣпѣнтѣ политическыи и правителствен-
ныи промѣненія, които са случѣжъ въ
Цариградѣ. За зѣкъ чѣстъ, казува ре-
ченный вѣстникъ, днѣшната епоха не
отлича много отъ епохѣтъ на послѣтъ
тѣи дни на покойный Султанъ Аб-
дулъ Азиза. Както тогава, тѣи и днесь
Англіѣ е въ разногласіе, като не скло-
пила никакъ да пріеме прѣдложеніѣтъ
отъ другѣтъ дипломатіѣ иден; както
тогава Портѣта отворѣлаше категориче-
скыи берлинскыи меморандумъ, така
и днесь отворѣла рѣшенія на евро-
пейскыи конференциѣ и всякой на
тѣхъ основаважъ протоколъ, и са от-
казва да са обезоружѣ, безъ да са о-
безоружѣ сѣврѣмѣно и Россіѣ; както
тогава възстанническыи постоянствуважъ
въ своитѣ не за пріемање и вѣтъ отъ
мѣрѣжѣтъ домогванія, така и днесь
Черногорцѣтъ искатъ единъ важѣнѣкъ
крѣпѣностъ, който добръ знаиъ че В.
Портѣ не може да нѣтъ устѣпи, и прѣ-
кѣсѣватъ прѣговорыи за мирѣ, а гла-
ватаритъ на възстанническыи въ Боснѣ
и Херцеговинѣ, каго имѣтъ вече и
сѣдѣствіе на Мирдитѣтъ, мѣчатъ са
да сѣжѣныи възстанническото въ о-
ниѣ области движеніе, организувать
чѣгы и нападажъ на военныи отдѣле-
ніѣ. Съ другы думы, освѣтъ улуче-
ніѣ, който са изврѣши въ върховне-
то управленіе на Държавѣтъ и въ пра-
вительственныи системѣ, чрезъ съста-
вленіе на Царѣтъ и чрезъ съста-
вленіе въ Цариградѣ на двѣ зако-
подателныи тѣла, Сенатѣтъ и Камера-
та, положеніе на работыи е почти
сѣщното, каквото бѣше и въ дѣмѣтъ
въ който генералъ Игнатіевъ са готвеше
да отиде на В. Портѣ, за да подаде
берлинскыи меморандумъ, който произ-
лѣзе отъ троцарскѣтъ сѣюзъ; и днесь
еще сѣществуважъ истыи причины,
който докаражъ несполукѣтъ на «ми-
ролюбивыи» старанія на реченный сѣ-
юзъ. Не слѣдува ли прочее, че сѣ-
щѣта участъ ще постигне и днесь
пріуготовляважѣтъ отъ троцарѣ И-
ператорыи постѣжѣкъ «за опазваніе
на мирѣтъ»?

Ако наистѣтъ е было такѣвътъ сѣ-
дѣжаніе на Протоколътъ, каквото

го казахмы по горѣ, споредъ френ-
скыи и нѣмскыи вѣстниці, друго слѣд-
ствіе са не вѣжда да може да произ-
лѣзе отъ него, освѣтъ малко едно от-
лаганѣ на настоящѣтъ слѣтѣи, и въз-
вращанѣ на сѣранижъ крижъ слѣдъ
истичанѣто на не дълго врѣме и съ
симптомы много по ужасныи може бы. Тѣ-
зи страхове са тѣкуватъ първо отъ
това, гдѣто Протоколътъ не опрѣдѣли
срокъ до кога Силытъ ще чакатъ
приложеніе на реформы, второ че
не казува да е станѣло нѣкакво спо-
разумѣніе между Силытъ за мѣрѣжѣтъ
който трѣба да земѣтъ въ случай ако
реформыи са не осъществѣжъ, и
трете, защото не обеща то нѣкакво
задѣженіе за Силытъ, и особено за
сѣсѣдныи Имперіѣ Австриѣ и Россіѣ,
щѣто съ своето силно вліаніе да спо-
могнатъ въ ограниченіе на черногор-
скыи исканія и въ потѣпкуванѣто на
всяко възстанническото въ Боснѣ и Хер-
цеговинѣ движеніе.

И дѣйствително, неопрѣдѣленѣто на
срокъ въ Протоколътъ дѣржи вратѣта
отворѣны за исканіята на не добръ рас-
положенѣтъ къмъ Турциѣ Силы, които,
безъ сумнѣніѣ, нѣма да чакатъ да са
измине нѣто цѣла година за да обя-
вѣжъ, че общѣныи реформы са не
полагатъ въ дѣйствиѣ, и да призываетъ
другыи Кабинеты за да размыслятъ
какѣво трѣба да правѣтъ. За това тѣ-
зи Силы ще са възползувать, разбира
са, или отъ пролѣженіе на възстан-
ническото въ Боснѣ и Херцеговинѣ
движеніе, или отъ подновѣванѣто на
непріѣтелскыи дѣйствиѣ съ Чернѣтъ Горѣ,
или отъ какѣвто и да е другъ есте-
ственѣтъ епизодъ. Но и тогава, когато ед-
на отъ не добръ расположенѣтъ къмъ
Турциѣ Силы, като вземе единъ отъ
реченныи причины, поиска общо дѣй-
ствуванѣ отъ Силытъ за принудително
приложеніе на реформыи, въ какѣво ще
ползува новыи Протоколъ за да са
постигне непостигнато днесь спора-
зумѣніе между Англіѣ и Россіѣ? Може
бы по послѣднѣто разногласіе да излѣзе
еще по жестоко и по опасно
отъ досегашного. Ето защо са мы-
сли, че реченный Протоколъ само ще
увеличи числото на напразно писаныи
дипломатическыи документи, каквито
сѣ нѣтата на Андраши и берлинскыи
меморандумъ, освѣтъ ако почива
той на по тѣрди основы отъ каквито
гы прѣдставѣжъ горѣреченныи вѣст-
ниці.

По тѣзи причины, настанѣлото въ
послѣдѣтъ чѣсъ разногласіе между Ан-
глійѣ и Россіѣ, и извѣстѣванѣта не-
сполука на прѣговорыи, никакво дру-
го слѣдствіе не ще възѣмѣтъ, освѣтъ
да докарѣтъ работыи до онуй поло-
женіе, въ който бы са намѣрили слѣдъ
едно малко, може бы отъ нѣколко мѣ-
сецы, врѣмѣнно разстоианіе и припод-
писанѣто на Протоколътъ. Дѣйстви-
телно, като са не опрѣдѣли прѣдварѣ-
телно въ Протоколѣтъ каквы мѣрки
трѣба да са земѣтъ когато са не по-
ложѣтъ въ дѣйствиѣ реформыи въ Тур-
ско, както и нѣто срокъ до който
ще чакатъ Силытъ, нѣма никакво су-
мнѣніѣ, че вкѣтръ въ не много врѣме
ще са подигнатъ новыи выкове противъ
ненепълненіе на реформыи и ще са
положи пакъ на губертыи въпросѣтъ
за «принудителныи» мѣрки и за «га-
ранциѣтъ», о които вышѣгы са е раз-
бѣвало сѣгласіе на Силытъ, и осо-
бенно сѣгласіе между Лондонѣ и
Петербургѣ. Отъ всичко казано до тука
са разбира че, несполукѣта на прѣгово-
рыи въ Лондонѣ върху Протоколѣтъ
ускорѣва повече и повече угрожающѣто
защитаніе на работыи.

«Стамбулъ» и Българ. народъ.

Въ нѣкое друго врѣме не са е го-
ворило толкозъ за Българскыи народъ
въ иностранѣжѣтъ и туземѣжѣтъ журна-
листѣжъ, колкото са говорѣ сега отъ
нѣколко врѣме насамъ. Тойзи народъ,
който бѣше почти terra incognita за
образованныи свѣтъ и за когото
твърдѣ парѣдко ставане дума, той
сега станѣ прѣдмѣтъ на издирване за
всякой почти серіозенъ вѣстникъ. Мѣ-
стото въ кѣсто живѣе той, численно-
стѣта му, добродѣтелѣтъ му, недоста-
тъчѣныи му, способностѣтъ му, прав-
ственіи то и уваженіе негово състо-
ианіе, всичко кѣсто са отнася до него,
станѣло е прѣдмѣтъ на внимателно
изучаваніе. Усѣща чѣловѣкъ еднотѣни-
ственно удоволствіѣ, като вѣжда вѣст-
ниці, които никога не споменуважъ
думѣтъ Българинѣ, и Българіѣ, да сѣ
принудѣни да кажѣтъ нѣщо за тѣхъ,
за да удовлетворѣжъ читателѣтъ си,
и да запазѣтъ престѣжѣтъ си.

Кон сѣкъ причинѣтъ на тойзи прѣ-
вратѣ, тѣи да кажемъ, въ обществен-
ното мнѣніѣ, отъ гдѣ произсѣжда това
любопытство, кѣсто показѣтъ хорѣта
къмъ нашѣтъ народъ, намѣ и мѣчно
да издиримъ. Да ли е то слѣдствіѣ
на трудовѣтъ, които палага отъ нѣ-
колко години насамъ Българскыи
народъ за умѣнното си развитіе и
правѣтвенното напѣрѣваніе подъ по-
кровѣтѣтѣтѣ на Царското Правител-
ство? Да ли произсѣжда то отъ кри-
жѣтъ, кѣкѣто прѣкарѣва въ сегашнѣ
врѣме Държавѣта? Или не можемъ да
кажемъ положително. Заслѣдѣтѣтѣтѣ
намы само единъ фактъ, който е доста
утѣнителѣтъ за насъ, особенно въ се-
гашныи врѣмена, когато отечеството
ни сполѣтъжъ толкози злочѣстѣныи! На-
шѣтъ листъ въ разны врѣмена е съ-
общаважъ на читателѣтъ ни различни
мнѣнія и разсужденія, които правѣтъ
развитѣтъ вѣстниці за нашѣтъ народъ.
Тѣ не сѣжъ нѣто еднаквы, нѣто са въ-
оудушевѣважъ отъ сѣщныи чувства, нѣ-
то тѣжъ сѣжъ еднакво справедливыи.

Единъ отъ вѣстнищѣтъ, а именно тѣ-
зи, които са водѣтъ отъ грѣцкыи съ-
ображенія, прѣдставѣважъ Българскыи
народъ като сѣбно орѣдіѣ въ рѣцѣтъ
на Панаславистѣтъ, намаляважъ или по-
казѣважъ незначителныи успѣхыи, ко-
нто е направѣлъ той въ едно кратко
врѣме въ културно отношеніѣ, осѣж-
датъ го за неспособѣтъ, и товарѣтъ
на гѣрба му всичкыи недостатѣныи,
който може да си въобразѣжъ хорѣ
съ живѣ и лѣтѣжѣ фантазіѣ, какви-
то сѣжъ Грѣцѣтъ. Но всякой отъ нашѣтъ
читатѣли разбира отъ гдѣ произсѣ-
жѣдатъ тѣзи несправѣдливѣтъ сѣжѣденія
на грѣцкыи журналистѣжъ за нашѣтъ
народъ. Истинѣта борѣта, който во-
дѣтъ Грѣцѣтъ противъ насъ отъ нѣ-
колко години на самъ, може да даде
ключѣтъ на всичкыи нападенія. За
това мыслямы, че трѣба да сѣмы син-
сѣхѣдителныи къмъ нѣиѣ.

Има обаче и другы вѣстниці, ко-
нто сѣжъ по безпристрастѣныи. Тѣ и трудо-
любіѣто на Българскыи народъ хва-
лятъ, и жертѣтъ, които прави той за
образованіѣто си, исповѣдуважъ. Бл-
гарскыи народъ, извѣтрѣдно миро-
любѣтъ, дѣятѣленъ и напѣрѣчѣтъ, мо-
же да стане единъ отъ най силныи
дѣстѣе на благодѣстѣніѣ на Дърѣ-
вѣжѣтъ, и една крѣпка негова опора,
ако са оцѣняважъ достѣтъчно неговѣтъ
способностѣтъ, и ако имаше закон-
нѣжъ подпѣрѣжъ отъ мѣстныи власти,
който сѣжъ поставѣни отъ волюдоушѣныи
тѣ насѣдѣныи и Османѣ. Прѣстоѣтъ, да
спомогатъ на народонаселеніѣ въ пѣтъ-
тъ на мирѣтъ напѣрѣдѣжъ, казуважъ тѣ.

Въ редът на тѣзи послѣдни вѣстници са памиравше и прѣстапващъ вече *Левантъ Таймъ* който сѣдѣ много случайности на судѣнѣтъ послѣдъ нѣго *Стамбулъ* на френскы (Stamboul), а на българскы си е запазилъ първобитното име *Источно Врѣме*. Но са е забѣлжило че, отъ както казаннѣтъ вѣстникъ са прѣобърнъ въ Stamboul, той постепенно си промѣни и чувствата и мнѣніята за Българскѣтъ народъ. Читателитъ на «Источно Врѣме», което не е друго освѣтъ отпечатъкъ на Stamboul, може да сѣ забѣлжили това. Той най-първѣ станъ студень кѣмъ Българскѣтъ интересъ, малко или никакъ са не занимаваше сѣ тѣхъ, материалътъ му станъ безинтересенъ и сухъ за българскѣтъ публикѣ, догдѣто най-сѣтъ са прѣобърнъ на явенъ непрѣтелъ и обвинителъ на Българскѣтъ народъ. Отъ гдѣ произлизе това промѣненіе? Да ли е сѣзрѣлъ той, че Българскѣтъ народъ са е промѣнилъ и е изгубилъ добродѣтелитъ, които имаше отъ прѣтъ и за които го хвалеше? Да ли е станъ органъ на хора, които сѣ влодусишени отъ чувства враждебни кѣмъ Българскѣтъ народъ? Да ли служи на хора които несъзнателно сѣ го вкарвали въ заблужденіе за свои частни капризи, и той са е повелъ по тѣхъ като коза подиръ зѣленъ клоунъ? Или защото са памиравъ значително спомоществователитъ на българското му изданіе «Источно Врѣме»? Нѣтъ не можемъ да си обяснимъ това промѣненіе на политикѣтъ на Stamboul. Но е единъ фактъ, че тойзи вѣстникъ храни чувства враждебни кѣмъ Българскѣтъ народъ. Това поне доказватъ послѣднитъ статіи, които публикува той по българскѣтъ работи отъ нѣколко врѣме, статіи, пълни съ свѣдѣнія лъжливы, неточны и несправедливы. Това ще докажемъ нѣтъ въ слѣдующитъ броеве на листѣтъ си.

ПРОТОКОЛИ на Конференціята въ Цѣградѣ 1876—1877.

(Продълженіе отъ брой 122-ий).

Протоколъ V-ый ЧУЖДА ЖАНДАРМЕРІЯ.

Отоманското Правителство не отказва да са ползува отъ частнитъ знания на чуждитъ образователни чиновници; а е готово да прибѣгва до наукѣтъ и до опитностѣтъ на оныя Държавы, които имать по горне образование; но приемянето на чуждо военнѣ тѣло, сѣ задѣженіе кѣмъ чуждитъ правителства, бы было една мѣрка вредителна и разрушителна за господарственитъ правдини и за достоинствѣто на императорското правителство. Но сѣ въ състояніе да изискажемъ причинитъ отъ които водими г.г. пълномощницѣтъ на великитъ Силы ни прѣдложили да приемятъ чуждѣ жандармеріи; защото, ако е цѣльта на тѣзи мѣрка да са възстанови редѣтъ и тишината. В. Порта смятъ това за своѣ дѣлностъ, който ще изпълнява сѣ токозъ по голѣмо усърдіе, колкото че ти са интересува повече отъ всякъ другъ Силъ за осигуряването на благочиніето и мирѣтъ въ областитъ, на които има намѣреніе да улучи

ши състояніето. Тази мѣрка можеше да са оправдае ако прѣдѣжене за таквизъ мѣркъ, приложеніето на които да причини негодование между туземнитъ войска, или да е противно на религиознитъ му чувства; но нѣтъ не желаемъ да приемятъ въ мѣркъ, които ще са приложатъ въ оныя области, нѣщо, което може да даде причини на каквото и да е съпротивленіе отъ странѣ на мѣстнитъ жители, Мосулманы или Христіаны, които сѣ признателностъ ще приемятъ всяко удобство отъ Правителството распоряженіе. касателно до улученіето на тѣхнитъ судѣни. Ако пълномощницѣтъ на Силытъ имать намѣреніе да сѣставятъ отоманскѣтъ жандармеріи на основаніе на европейскѣтъ системѣ, В. Порта, които припознава недостатѣтъ на своѣтъ полицейскѣтъ организациѣ, повече отъ всякого друго желее да види полиціята си организиранѣ европейскѣ, и е готова да приемя и образователны челоуци отъ елѣмъ чуждѣ жандармеріи за организираніето на отоманскѣтъ, нѣщо, което може да стане въ малко врѣме; но приемянето на четири или петъ хиляды войскари въ трѣтъ области за въдвореніе на благочиніето и тишинѣтъ, бы произвело противното слѣдствіе. Тѣзи войска, като не знайтъ говоримѣтъ въ мѣстото язици и като не познаватъ нѣто мѣстото, нѣто законитъ, правитъ и обичаитъ на жителѣтъ, верѣтъ които тѣ ще живѣятъ, быхъ изострили духоветъ, и вмѣсто да послужатъ като стѣпъ за утихваніе, тѣ быхъ прѣдизвикали смущеніа и прочее. Не може челоуцѣтъ наметнѣтъ да прѣдвиди грознитъ слѣдствіа на смущеніето, което може да произлизе отъ това; а ако са случеше, за зѣмъ честь, — защото всѣчко трѣбва да зема челоуцѣтъ прѣдъ оми, когато прѣдѣлѣтъ за такава единъ извѣрнѣтъ мѣркъ, — да пострада нѣщо отъ мѣстнитъ жители, отговорностѣта на таквизъ ужасны дѣла бы надѣла възъ императорското правителство, и правителството трѣбва отъ сега еще да отбѣсно единъ такава отговорност. А освѣтъ това въ английскѣтъ программѣ са не поменува нѣщо за чуждѣ жандармеріи.

АДМИНИСТРАТИВНО РАЗДѢЛЕНИЕ.

Отоманскѣтъ пълномощницѣтъ направили искажъ отъ Конференціята причинитъ за промѣненіе на сѣществующето административно състояніе, и за сѣставленіе на два вилаята, Источенъ и Западенъ. Тѣ доказахъ че между сѣществующето днесъ административно раздѣленіе и случившитъ са смущеніа не е имало никакво сношеніе, и обявяхъ еще тогава че тѣзи частъ на дѣлото прѣминуване прѣдѣлѣтъ на английскѣтъ программѣ, по понеже Конференціята отбѣгна да каже причинитъ на туй ново раздѣленіе, нѣтъ ще са ограничили въ да покажемъ важнитъ неумѣстностъ, които бы произлизла отъ въведеніето което са поменува въ проектѣтъ, и което носи названіето: *Уставъ за Баларіи*. Г.г. пълномощницѣтъ на шестѣхъ Силы обявихъ, че названіето на тѣзи частъ на дѣлото не можеше да има никакво слѣдствіе; при всѣчко това, отъ прочитанѣто на първыя членъ на уставѣтъ става ясно, че слѣдствіето на прѣдлаганото раздѣленіе не е друго, освѣтъ да раздѣлѣтъ на два вилаята

всѣчкѣтъ по Европейскѣтъ Турціи раздѣлѣтъ Бѣлгары, за сѣставленіе на двѣ голѣмы административны раздѣленіа, въ които българскѣтъ элементъ да е исклучително господствующий. Таквизъ едно прѣдложеніе не може да приемя императорското правителство, и пѣнно тогави, когато чрезъ прогласяваніето на Конституціята има намѣреніе да са вдигнитъ отъ срѣдѣтъ поне въ административенъ крѣгъ, раздѣлѣтъ на народности, които докарѣхъ токозъ злѣны на туй мѣсто. Отоманскѣтъ пълномощницѣтъ забѣлжихъ вече, какъ жителѣтъ не бы склонили на туй промѣненіе върху административното раздѣленіе, и въ това са очакване не прѣболожило съпротивленіе, и освѣтъ Мосулманското населеніе което живѣе въ санджацитъ и казанитъ, отъ които са прѣдложи да са сѣставятъ двата вилаята, освѣтъ важнитъ неумѣстности които бы произлизли за българското христіанско населеніе отъ сѣставленіето на единъ вилаетъ, който да са простира отъ Видинъ до вратата на Солунъ, Конференціята трѣбва да вземе прѣдъ видѣтъ и друго това, че чрезъ раздѣленіето което тя прѣдлага, ще са обематъ вѣтрѣ въ вилаетѣтъ, въ които българскѣтъ элементъ ще прѣдѣствува исклучително, и страны населяваны отъ Гърцы. Истина е, че уставѣтъ прѣдвидѣтъ доволно тѣзи неумѣстностъ, защото са казува въ него че въ оныя окрѣжѣ, гдѣто прѣбладава грѣцкѣтъ элементъ, азикутъ на общественното управленіе ще бѣде грѣцкѣтъ. При всѣчко това, туй обстоятелство достатъчно доказва, че отъ народословни странѣ на христіанското населеніе, дѣлото на Конференціята не е послѣдователно съ самѣтъ идея, която можеше да са вземе като въ пейлъ ползѣ. За оногизи, които познава мѣстото, нѣма никакво сумнѣніе че сѣставленіето на тѣзи вилаеты бы прѣдизвикало отчаяны борбы между элементѣтъ грѣцкѣтъ и българскѣтъ. За туй има право императорското правителство да отбѣсно прѣдлаганото раздѣленіе, 1) защото не са обема въ программѣтъ; 2) защото клони да ослѣти началото на раздѣленіето на племена, нѣщо, което е несъобразно съ Конституціята; 3) защото безъ друго ще прѣдизвика страши борба между Мосулманското и христіанско населеніе отъ единъ странѣ и между грѣцкото и българското отъ другъ.

ПРИБРАНЕТО НА РЕДОВНѢТЪ ВОЙСКИ.

Въ Турціи, както и на вредѣ, редовнитъ военны войска прѣбываватъ въ мирно врѣме по главнитъ градове и крѣпости; но императорското правителство не може да рѣши шото, войска му да не могатъ да напуштатъ другъ нѣтъ мѣстата си, освѣтъ въ случай на вѣтрѣшнѣтъ войнѣ, или по призованіе отъ главныя управителъ. Таквизъ явѣ не еществуваше, разбора са, въ английскѣтъ программѣ. А Правителството мысли, че главнитъ управителъ трѣбва да са намѣрва подъ заповѣдитъ на централното правителство; не може слѣдователно да приемя, шото главнитъ тойзи управителъ да може да прѣдѣлѣва на своѣтъ владѣтелъ и господар, който споредъ Конституціята има върховното участие на военнитъ силы въ Имперіята, обстоятелствата, въ които може да прѣмѣсти войска отъ обык-

новенитъ и жилища; нѣто може да са смятъ той просто като помощникъ и съюзникъ или по задѣженіе като покровителъ на главныя управителъ.

ЕКОНОМИЧЕСКЫ РАСПОРЯЖЕНІЯ.

Английската программѣ, като са взема въ своѣтъ нѣтъ обширенъ смѣслъ, и потата на графа Андрани, както са одобри ти отъ В. Порта, не подразумѣватъ таквизъ опрѣдѣленіе 30 на 0/0, както са забѣлжила въ прѣдложеніята на г.г. пълномощницѣтъ на шестѣхъ Силы. Независимо отъ туй количество 30 на 0/0, по начало приемянето на единъ такава данѣчнѣ системѣ бы вдѣлѣла безъ друго автономически стремленіа, на които лесно могатъ да са прѣдвидѣтъ слѣдствіа. Общитъ бюджетъ на Имперіята зависѣ отъ правителството и отъ Камерѣтъ на депутатѣтъ; слѣдователно на дѣло прѣдложеніето на г.г. пълномощницѣтъ е равно, како излизва въобще отъ разнытъ параграфы на разнытъ членове на тѣзи проекты, съ уничтоженіето на нѣтъ сѣществениѣтъ привилегіи на Камерѣтъ и на господарственитъ силы, а е и привилегіа исклучителна, слѣдователно и несправедлива за нѣкои области въ Имперіята, и разрушава онуй основно начало, споредъ което всякой е длѣженъ да спомога въ тяготѣтъ на Държавѣтъ споредъ точнитъ мѣркъ на своѣтъ силы.

СЪДНИЦЫ РАСПОРЯЖЕНІЯ.

Проектѣтъ иска, шото регламентѣтъ за сѣдилища да са прѣготи отъ международнѣтъ комисіи особень за тѣзи области, а по горнята сѣдебна власть да са сѣредоточи въ едно апелативно сѣдилище, което да засѣдава въ главныя градъ на вилаетѣтъ и на което всѣчкѣтъ членове, както и прѣдѣдѣтелѣтъ, ще са опрѣдѣлѣватъ отъ В. Порта, съ сѣзволеніето на порѣчитѣ Силы, и на три години всѣчкѣтъ сѣдници на първостепеннитъ сѣдилища да са промѣнѣватъ, или да са замѣнятъ, а слѣдъ трѣтъ години да са подѣржавава опрѣдѣленіето имъ и да ставатъ непрѣмѣнѣми споредъ рѣшеніето на апелативното сѣдилище. Приѣтелскѣтъ Силы знайтъ старинѣта на императорското правителство за сѣставленіе на законницѣ; а неоспоримѣ сѣ станѣли въ послѣднитъ години важны прѣобразованіа. Една особенна глава отъ Конституціята прогласява началото на непрѣмѣнѣностѣтъ, и заповѣдува да допълнитъ прѣдѣлѣтъ мѣста на судопроизводствата, които ще са приложитъ на всѣчкѣтъ Имперіи. Правителството смятъ за първъ своѣтъ длѣжностъ да осигури единъ системѣ за правосѣдіето, който да може да привава всѣчкѣтъ желателны порѣчитѣ; но то не може да приемя особенны сѣдебны регламенты за опрѣдѣленѣ области, и нѣто тѣ не може да приемя и регламенты прѣготвѣнѣны отъ други, а не отъ компетентнитъ началства, които са поменува въ Конституціята, по нѣто сѣзверненитъ независимостъ на апелативнитъ сѣдилища въ нѣкои области, нѣто опрѣдѣленіето на сѣдебны власти съ сѣзволеніето на Силытъ, нѣто сѣставленіето на тѣзи апелативны сѣдилища како върховны распорѣдители на приложеніето на началото за непрѣмѣнѣностъ. Цѣльта на английскѣтъ программѣ быше да прѣдѣле произволѣтъ, а средството за да са ограничи той е,

разбора са, сѣставленіето на сѣдилища. Отоманското правителство приемя на пѣлно задѣженіето да са пѣлни тѣзи частъ на одобреніето на дѣлото на г.г. пълномощницѣтъ, нѣто послѣдето до правосѣдіето, не е нѣтъ козъ да покажѣтъ недостатѣтъ на сѣществующѣтъ днесъ сѣдебны системѣ и да олеснитъ раздѣленіето на средствата за допълненіе на дѣлото, колкото да организирѣтъ извѣрнѣдно правосѣдіе, приложимо въ нѣкои области и сѣзвернѣно зависимо отъ министерството на правосѣдіето въ Цариградѣ. Така прѣложеніята на г.г. пълномощницѣтъ да сѣдѣватъ отъ границѣтъ на английскѣтъ программѣ, а отоманскѣтъ пълномощницѣтъ не могатъ да приемятъ сѣдѣнѣ, нѣтъ зисканіе, на което самото начало нѣтъ да осуети всѣчкѣтъ надеждѣ, шото отоманското правителство (шото токозъ благословно върху вилаетѣтъ) което може да утѣржи единобрънѣно на законоположеніето и правосѣдіето колкото за взаимното чувство, сѣзверзува жителѣтъ на Имперіята.

ОПРЕДѢЛЕНІЕ НА СЛУЖБѢТЪ НА ВАЛИТЪ И МЮТЕСАРИФЪТЪ.

Споредъ рѣшеніето на г.г. пълномощницѣтъ, главнитъ управителѣтъ, вилаетѣтъ, источны и западны, трѣбва да бѣде Христіанинъ, отоманъ или чуждѣ подданинѣтъ, а въ сѣдѣна смъртъ или на прѣстапване, нѣтъ може да са замѣсти само съ Христіанинъ. Главнитъ управителъ на Бѣлгаріи, както и на двата вилаета, источны и западны, ще са опрѣдѣлѣватъ за три години съ сѣзволеніето на порѣчитѣ Силы. Той не може да са извада отъ службѣтъ друго, освѣтъ прѣшеніето на апелативнитъ сѣдѣ, като са сѣди прѣдварително; а въ всякой случай, когато не прѣдѣлѣтъ просто и чисто исполненіе на законѣтъ и правилницѣтъ, ще вземе шмѣніето на административнитъ сѣдѣ и проч. Опрѣдѣлава зедно съ общѣното сѣбраніе всякой пѣтъ години дѣжеѣтъ на доходоу и расходоу, да опрѣдѣла количеството, което да са прѣдава на В. Порта. Прѣдѣлава В. Порта Мютесарифѣтъ и Каймаѣтъ, които ще са опрѣдѣлѣтъ за трѣтъ години, а ги изважда отъ службѣтъ прѣврѣмено и прѣдлага на В. Порта сѣзвернѣното имъ прѣстапване и проч. Явно е, че идеята, колкото са сѣ сѣставили на туй мѣсто отъ дѣлото за главнитъ управителъ и нѣтъ выѣтъ длѣжности, сѣществено разлизѣ отъ оныи, които произхожда отъ порѣженіята на законѣтъ на Имперіята, за организуване на вилаетѣтъ. Главнитъ управителъ не е вече пѣръвыи служителъ и прѣдѣствителъ на централното правителство въ областѣтъ, но една сила независима, която дава единъ потѣкъ на административнитъ механизмѣтъ, вмѣсто да слѣдува направленіето което са дава отъ министерството на вѣтрѣшнитъ дѣла. Излишно е да са бави челоуцѣтъ въ туй, че той може да бѣде и чужденѣтъ, непознатъ, едно лице, което въ всякой случай може да бѣде вѣтъ отъ непосредственитъ надзоръ на правителството което прѣдѣставляна, и обѣтъ той ще е главенъ управителъ на областѣтъ. Правителството смятъ тогави за непрѣмѣненіе и условіето, чрезъ кое-

ПОДЛИСТИНѢТЪ НА НАПРѢДѢКЪ.

Милѣжѣтъ пѣдѣлѣтъ са отвори въ Цариградѣ първото засѣданіе, както е извѣстно, на Отоманскѣтъ Парламентъ. Това сѣбитіе като ново нѣщо за тукашнитъ народы, както и за нашѣтъ, нѣтъ намѣрилъ за добръ да политикѣтъ слѣдующето описаніе на Английскѣтъ Камерѣ, нѣтъ како то е сѣлѣзѣтъ въ «Ревю Британикѣ», съ цѣлъ да запознае читателитъ си съ парлѣментѣтъ, обичаитъ и обязанности на подобны заведеніа.

ОБЩИНСКАТА КАМЕРА.

Вѣстникѣтъ разказватъ на публикѣтъ за това шото става въ Общинскѣтъ Камерѣ. Слова то са произнасятъ и работѣтъ които са раздѣлѣватъ въ нѣтъ сѣ прѣдѣлѣтъ на подробнѣтъ отчетъ. Но дѣйствианіето на машинѣтъ е въобще така неопитно за читателѣтъ на тѣзи вѣстникѣтъ, како движѣніето на чарковѣтъ на единъ часѣвикъ за оногизи, който глѣда показаніѣтъ му. Не ще бѣде прочее безполезно да вырѣзимъ единъ поглѣдъ върху вѣтрѣшностѣтъ на едно сѣбра-

ніе, гдѣто са разискватъ великитъ интересы на странѣтъ.

Шото быхмы дали за да са снабдимъ съ подлинны документи за организацията на старѣтъ грѣцкѣтъ и римскѣтъ законодателнѣ сѣбраніи? Да земѣтъ за примѣръ римскѣтъ Сенатъ. По каквѣтъ редѣтъ сѣ говорилъ сенаторитъ? Какво принципѣтъ може да са положѣтъ между *principes* и *senatus* и новитъ *honor* (Прѣдѣствителъ) на Общинскѣтъ Камерѣ? Само е пѣлаво правы сенаторы *senators patridii*, които сѣ имали право само да говорятъ а не и да гласѣподаватъ? Каква е бѣла властѣта на *senatus consulto* тѣ, въ сравненіе съ властѣтъ на законѣтъ? Ношѣта на прѣмѣната е покрѣпа съ бѣлото сѣ всѣчкѣтъ тѣзи занимателны вѣпрѣсы и нѣтъ не можѣтъ да ги рѣшимъ освѣтъ по сѣображеніе.

Сѣществувѣа, за английскѣтъ Парламентъ, едно важно и тѣрѣтъ пѣлно съчиненіе отъ сѣръ Еркынѣтъ Май, подъ названіе: *Privileges, powers and duties of Parliament*, което може да са счита безъ прѣуславленіе като Елѣмѣнта на дѣлѣтъ Камерѣ, понеже отъ него са сѣзвѣтуватъ въ мѣчнитъ обстоятелства; но има тѣрѣтъ голѣмъ обѣмъ и е мно-

го важна книга, които са не занимала съ малкитъ подробности, които обаче не сѣ лишены отъ интересъ. Ще са направѣ прочее една услуга на публикѣтъ, като ѣ са изложѣтъ по единъ сѣлѣтъ фазисѣрѣтъ начѣтъ механизѣтъ на голѣмото народно учрежденіе. Не ще са пѣзи никакѣтъ методически редѣтъ въ тона изложѣніе, което само са косѣпува до помечето отъ коренно прѣгладѣнитъ отъ сѣръ Еркынѣтъ прѣдѣлѣтъ. Ще са открие единъ видъ фазисѣрѣтъ вѣтрѣшности, когато Общинската Камерѣ не са прѣдѣствитѣ голѣ.

Редѣтъ на подѣлѣны сѣдѣлица, които са простирѣтъ отъ всѣкъ странѣ на зѣмѣтъ, сѣ раздѣлены нѣщо на елѣмъ трѣтъ часть отъ дѣлѣочинѣтъ, чрезъ елѣмъ тѣснѣ пѣтекѣтъ нарѣчена «*Gangway*», който едно врѣме имаше по голѣмъ важностъ отъ колкото днесъ, когато партіитъ са забѣлжѣватъ по единъ по малко опрѣдѣленъ начинъ. При нѣсе това тѣлѣ пѣтекѣ е елѣмъ и раздѣлителна линіа въ политическо отношеніе.

Надъ «*Gangway*» тѣ, отъ кѣмъ министерскѣтъ странѣ сѣ опрѣдѣлены да засѣдѣватъ най крѣпкѣтъ подпорки на правителството, когато подъ него засѣдѣватъ тѣмъ, които мѣслѣтъ за сравнителнѣтъ независимостъ и които

даватъ на министерството само условіѣтъ подпоркѣ. Интересно е обаче да приложѣтъ чѣ тѣя линіа не са пѣзи точно, защото е лесно да посочимъ такѣмъ челоуце, които сѣдѣтъ надъ пѣтекѣтъ и които при тона говорятъ и гласѣподаватъ противъ правителството, а елѣмъ по лесно да забѣлжѣмъ оныи, които, и отъдуго стояни, не сѣмъ никако направили прѣдѣлѣніето да помѣслѣтъ че може нѣкога и министерството да нѣма право.

Странѣта на оппозиціята не прѣдѣставлява такоже тѣрѣтъ елѣдорѣнѣтъ изгладъ. Тука първыи редѣтъ сѣдѣлица надъ пѣтекѣтъ е занѣтъ отъ вѣтхитъ министры; но задъ тѣхъ сѣдѣтъ голѣмо челоуце членове които, ако колѣзото на сѣдѣлицѣ бы ги довело излово на властѣтъ тѣзи нѣтъхъ министры, ще имъ причѣтитъ не малко безѣстѣтъ чрезъ своѣтъ слоно и гласѣподѣлѣніи. При все това, отъ тѣзѣ странѣ, подъ пѣтекѣтъ, са изрѣждѣтъ обыкновенно най първѣтъ либералитѣ, или, ако шѣте, радикалитѣ, при всѣчко че тона названіе не е нечо токозъ на почетѣ. Тамъ са трупатъ еще на отпѣрѣнето сѣдѣлицѣ или на тона шото иде първо надъ него, и Ирландскѣтъ челоуце, на които лозикѣта е: «*Home Rule*».

Правило отъ учѣтѣтъ е да не прѣмѣнѣмъ нѣкой отъ членѣвътъ прѣзъ въображѣмѣтъ линіа, които раздѣлѣтъ прѣдѣствитѣ отъ горѣшнѣтъ въ Камерѣтъ ораторѣ. Когато назѣмъ: «говорѣніи въ Камерѣтъ» нѣтъ употребѣмъ едно неточно изразеніе, понеже нѣкой членъ който говори, прѣдѣлѣтъ да че са отпѣрѣли кѣмъ прѣдѣствитѣтъ, а не кѣмъ Сѣбраніето, освѣтъ въ случай на нѣтъ просто запѣтаніе. Тѣя е въ сѣлѣности причѣната на правѣлото, за което говорѣтъ. Понеже нѣкой ораторѣ са отпѣрѣла кѣмъ прѣдѣствитѣтъ, не учѣтно бы было да са исарѣчи челоуцѣтъ между него и ораторѣтъ, който говори. Случѣна са по нѣкога шото, въ распадѣностѣтъ на разискваніето, единъ ораторѣтъ (и най нече когато е новѣ дошѣтъ въ Парламентѣ) да каже «*Order! Order!*» (Порѣдѣна са!) Понеже правилото, което заповѣда да са прѣмѣнува рѣченѣта зѣмѣтъ, изважа едно доста крѣпѣлично обѣлѣнѣе около зѣмѣтъ, любопытно е да глѣда челоуцѣтъ въ членѣвътъ, които искѣтъ да отпѣдѣтъ на сѣдѣлицѣто сѣ, са навѣждѣтъ колкото е въз-

